

Maestrazgo: els tancs de València

Aquell 23 de febrer entraren a la ciutat carros de combat, la missió principal dels quals ha quedat definida en el nou PEC com de suport a les divisions instal·lades al sud peninsular.

J. R. Garcia Bertolín

Un militar d'alta graduació destinat en la Capitania General de València confessava sense embuts a aquest setmanari: «l'exèrcit de terra espanyol no interessa massa l'OTAN, i es decanta molt més per la potenciació de l'armada i l'exèrcit de l'aire».

Aquest desinterés atlàntic per l'exèrcit de terra podria enllaçar-se directament amb les reiterades queixes expressades per alts comandaments de la III Regió militar, incloses les del seu capità general, Juan Bautista Sánchez Bilbao, sobre el relatiu atur experimentat últimament en la realització del famós Pla de Modernització de l'Exèrcit de Terra (Pla Meta), del qual la divisió Maestrazgo III, la més important de totes les que hi ha ubicades al País Valencià, fou pionera.

A hores d'ara s'ha escampat entre els militars la impressió generalitzada que la modernització del Maestrazgo III no arribarà al nivell que en un principi s'esperava. El mateix Sánchez Bilbao puntualitzava recentment que les dues úniques millores substancials que s'havien produït en la III Regió militar, pel que fa a adquisició de nou material bèl·lic, havien estat la dotació de sengles grups d'artilleria autopropulsada a les dues brigades amb què compta la divisió Maestrazgo, la XXXII i la XXXI. S'ha previst que aquests dos grups d'artilleria seran convertits, quan arribe el moment oportú, en regiments d'artilleria, tot i que sembla que això encara tardarà. La dotació pressupostària mana.

Els grans canvis en la Divisió del Maestrazgo III, que compta amb 13.000 homes, dels quals més de 1.000 són professionals, tingueren lloc quan n'era cap el general Ramón Martín-Ambrosio Rodríguez.

Amb l'inici de l'aplicació del Pla META, la Divisió Maestrazgo III, de la mateixa manera que s'esdevingué en la major part dels seus aquarteraments, va veure com el seu quarter general abandonava València capital per instal·lar-se en algun poble de la rodalia, en aquest cas con-

A l'esquerra, membres de la Divisió durant unes maniobres. A la dreta, Narcís Serra durant la visita que realitzà a la Divisió «Maestrazgo».

cret a Marines. També el quarter general de la seua brigada XXXI abandonava Castelló, a fi d'instal·lar-se a Bétera. Aquesta brigada és l'encarregada de defensar allò que els militars denominen part nord de la «zona de Llevant». Però, encara que la major part de les seues tropes continua en la «provincia» de Castelló, ha experimentat, d'un temps ençà, un cert desplaçament cap al sud.

El quarter general de la divisió Maestrazgo II compta, actualment, amb una banda de música, una companyia de policia militar, un centre financer, una companyia especialitzada en defensa antibacteriana i química (ABQ) i una companyia d'intel·ligència.

A més de les dues brigades mecanitzades, la Maestrazgo posseeix un nucli de tropes divisionari que compta amb un regiment de cavalleria lleugera cuirassada, un regiment d'artilleria de campanya, un altre d'artilleria antiaèria lleugera, un regiment mixt d'enginyers i una agrupació logística.

Les brigades XXXI, amb quarter general a Bétera, i la XXXII, el quarter general de la qual potser s'ubicarà en

un futur pròxim dins la comunitat autònoma de Múrcia, tenen una estructura quasi idèntica. Cadascuna disposa, a banda un comandament i un quarter general, d'un regiment d'infanteria motoritzada i un altre d'infanteria mecanitzada; un grup d'artilleria autopropulsat (destinat a convertir-se en regiment), un batalló d'enginyers, un grup logístic i una companyia de defensa contra carros.

Actualment, el nombre de carros de combat amb que compta la Divisió Maestrazgo s'eleva a 120, dels tipus AMX-30 i M-47. Tanmateix, totes les especulacions militars, que en són moltes, indiquen que a la III Regió militar aniran a parar bona part dels 500 aparells que el govern espanyol pensa adquirir dins del «Programa Lince» d'adquisició del nou carro de combat per a l'exèrcit de terra. Segons un periodista madrileny especialitzat en temes de defensa, «seran tancs d'un tipus mitjà, que no aniran a unitats com la Brunete, de caràcter cuirassat, sinó a unitats mecanitzades com la Maestrazgo III».

L'artilleria, que sens dubte serà reforçada si, pel que sembla, s'assigna a la Maestrazgo una missió primordial de defensa del litoral «levantino», dins de l'anomenat eix Balears-Gibraltar-Canàries, és composta de 76 peces amb un abast de 15 quilòmetres, a més de 24 antiaeris i tres seccions antiaèries. No es descarta la possibilitat que en el futur s'hi incorporin alguns míssils terra-aire del tipus «Aspide» i «Rolland», tot i que la cúpula de l'OTAN, bastant escèptica pel que fa a l'efectivitat de l'exèrcit de terra espanyol, té pensat que la immensa majoria d'aquests míssils vagin a parar al sud (Divisió Guzmán el Bueno) i a la regió militar de Canàries. Un militar destinat a València manifestà, pel que fa a aquest punt, que «ací estem preparats per a rebre aquest tipus d'armament».

El Pla Meta, en qualsevol cas, augmentarà l'operativitat de la divisió Maestrazgo, amb la qual cosa es tancarà el procés que passava per convertir-la en una unitat on pre-

valgués la potència en comptes de la mobilitat, tal com succeïa anteriorment.

En aquest últim apartat ha creat cert malestar el fet que encara no s'haja creat el cos de Voluntaris amb Instrucció Tècnica Especial (VITE), una espècie de semiprofessionals de l'exèrcit que romandran en files durant quatre anys i que entrarien en servei inicialment, de forma experimental, en la Maestrazgo. En aquest sentit, l'antic general en cap, Martín Ambrosio, afirmava: «El conductor de gòndola, carros de combat, vehicles de cadena, operadors de màquina i ferramentes i sapsadors, teletips, transmissions, etc., considere que hauria de ser personal semi-professional».

En aquests moments el futur estratègic-militar de la divisió es presenta incert. Es situa en l'ull de l'huracà de les fortes discrepàncies que manté el Ministeri de Defensa amb la cúpula de l'Aliança Atlàntica. Defensarà el litoral valencià i aquest mite militar mil voltes anomenat i conegut com a «Boquete de Almansa», que és la via de penetració al centre de la península des del País Valencià. Els seus carros de combat i alguns altres aparells bèl·lics podrien jugar un cert paper en aquesta tasca, però diversos experts en temes militars, de fora de l'exèrcit, coincideixen a afirmar que la millor manera de defensar aquest «Boquete» és amb la força aèria, des de l'aire.

D'altra banda, el paper que desenvoluparà serà de rereguarda, de «segona fila de combat». El punt que no queda clar és si exercirà més com a rereguarda del nord, on la divisió Urgell s'ha reforçat sensiblement amb l'absorció i l'ampliació d'algunes unitats com la d'Alta Muntanya, a Jaca, fins ara dependents de la V Regió militar amb capçalera a Saragossa i encarregada de la defensa dels Pirineus, o, per contra, com a rereguarda dels exèrcits del sud, on la Guzmán el Bueno ha passat de comprendre dues brigades a tenir-ne tres. □